

[Jensen-Broby.]

let paa § 5 342 Mill. Kr., og Arveafgiften beløb sig til det samme Tal, 13 Mill. Kr., i alt saaledes 355 Mill. Kr. Der er altsaa sket en Stigning i Skatterne paa 169 Mill. Kr., siden vi fik det socialdemokratiske Ministerium.

Jeg tror, jeg tør sige, at det er en meget kraftig Stigning, der her har fundet Sted, og naar Ordføreren taler om, at der skal være Orden i Landets Økonomi, saa hjælper det jo betydeligt, at man kan tage 169 Mill. Kr. mere ind i Skatter om Aaret, end man dengang gjorde. Dertil kommer, at dette Tal, 511 Mill. Kr. paa § 5, er man ikke helt sikker paa ikke vil blive forhøjet paa Tillægsbevillingsloven til næste Aar. Hvis vi tager den Finanslov, vi lever under for Øjeblikket, og den Tillægsbevillingslov, som nu er forelagt, kommer vi jo op til et Beløb af 529 Mill. Kr.; det er derfor muligt, at naar Tillægsbevillingsloven kommer til for denne Finanslov her, vil vi komme noget højere op.

Jeg har nævnt dette, fordi jeg vilde vise den Tendens, der har været fra Socialdemokratiets Side, og fordi jeg gerne vilde raabe et Varsko. Jeg tror nemlig ikke, man i den kommende Tid kan fortsætte med denne Stigning. Det er jo ikke alene Statsskatterne, der stiger, det samme gør ogsaa Kommuneskatterne, og man naar derfor til det Punkt, da man tager en meget betydelig Del af de private Erhvervs Indtægter og administrerer dem fra Statens Side. Man er allerede nu oppe paa noget over 30 pCt., naar man lægger Statsskatter og kommunale Skatter sammen. Spørgsmaalet er, om man kan blive ved ad denne Vej. Det er socialistisk Politik, det indrømmer jeg, der her føres, og den gaar jo ud paa, at Staten kan administrere bedre, end de enkelte Borgere og de enkelte Erhverv kan gøre det selv. Men jeg tror, man tager fejl i dette. Hvis man virkelig skal vente i Fremtiden at faa et sundt og godt Samfund og vente, at der kan skabes Arbejde i dette Samfund, saa er det bedre at lade Pengene, eller den største Part af dem, blive ude i det private Erhvervsliv og lade dette i Stedet for Staten administrere dem.

Endelig vil jeg gerne have Lov til at pege paa den anden Side af Oversigten over § 26. Jeg vil da gøre opmærksom paa, at man i Aar paa det Finanslovsforslag, som vi nu staar for at skulle vedtage, har Statsforskrivninger paa 30 Mill. Kr. Fremdeles vil jeg gøre opmærksom paa den Ændring, der her for første Gang finder Sted, at man nu i

tager Kassebeholdningen med. Tidligere har man paa § 26 haft en Post, som hed Kassebeholdningen. At denne Post ikke altid har været positiv, det vi ved fra den Finanslov, vi lever under for Øjeblikket. Der var i Fjor, da Statsregnskabet blev aflagt, en Formindskelse af Kassebeholdningen paa 2,2 Mill. Kr., medens den Lov, vi lever under for Øjeblikket, har en Formindskelse af Kassebeholdningen paa 89,9 Mill. Kr. Og selv om Finansministeren ved Tillægsbevillingslovens Forelæggelse gjorde opmærksom paa, at han regnede med, at man kunde bringe dette Minus noget ned, til omkring et halvt Hundrede Millioner, saa sker dette kun ved, at man udskyder Arbejder, som ellers skulde have været udført, og som ikke kommer til Udgift i Aar, men Beløbet kommer altsaa senere. Jeg kan godt forstaa, at den højtærede Finansminister ikke er saa glad for at have en saadan Post staaende paa Opgørelsen, som har en Tendens til at vise disse store Minus, og derfor har man altsaa i Aar slettet den. Men derfor undgaas det alligevel ikke, at man spiser Kapital op, og at der ogsaa paa dette Forslags § 26 er et Beløb, som man ikke kan se som Minus i Kassebeholdningen, men som kommer ind paa den anden Post: Skatkammerbeviser og Bankgæld. Da Forslaget blev forelagt i Efteraaret, var der 28,2 Mill. Kr. i Skatkammerbeviser og Bankgæld, som man fik i Underskud paa denne Maade, men nu er det blevet værre, nu er det naaet op paa ca. 50 Mill. Kr.; 49,6 Mill. Kr. slutter det nu med, som vi altsaa kommer til at mangle paa Formuesiden, naar dette Forslag er vedtaget. Jeg vil ogsaa gerne raabe et Vagt i Gevær med Hensyn til, at man fortsætter paa denne Maade, for det kan ikke gaa i det lange Løb, det vil afføde, at vi igen skal ud paa Laanemarkedet og have et nyt stort Statslaan.

Til sidst vil jeg udtale, at den Omstændighed, at mit Parti agter at stemme for Finansloven nu ved den endelige Afstemning, ikke forpligter os til at stemme for samtlige de Indtægtslove, som endnu ikke er vedtaget. Forlængelsen af de indirekte Skattelove af 1931, hvis Provenu er opført paa dette Forslags § 5, er jo endnu ikke vedtaget, og den Omstændighed, at vi stemmer for Finansloven, medfører ikke nogen Forpligtelse for os til at stemme for disse Love, ligesom vi heller ikke kan paatage os nogen Forpligtelse med Hensyn til de Udgifter og de Udgiftslove, der findes opført paa § 27, og som muligt maatte blive vedtaget.

Med disse Bemærkninger skal jeg an-